

българският цар продължавал да воюва на югъ, и пакъ се прочулъ завоевателъ прѣзъ Тесалия, и се втурилъ въ Морена. Прѣзъ дѣто миналъ направилъ всичко плѣнъ и пожаръ.

Между това въ Солунъ дошълъ новъ вовода отъ Цариградъ, Никифоръ Уранъ. Той вдигналъ потера по Самуила да го загради въ Гръцкия и да му прѣсече пътътъ. Той се срещналъ съ българската войска, кога се връщала отъ Гръцкия съ много робие, при Термопилско устие. Тамъ рѣката била приходила отъ много дѣждь, та нито единий нито другий смѣялъ да прѣмине потокътъ. И двамата се укрѣпили съ станове: Самуилъ на южний брѣгъ, а Уранъ на сѣверний. Българити мислили, че разлѣтата рѣка ште имъ бѣде добра заштита, та се заеждали свободно. Нъ Уранъ нашълъ бродъ, и прѣзъ ноштъ та заминалъ рѣката, та налѣгналъ българската войска. Въ тъмнината много българе били избити и се побъркали. Самъ царъ Самуилъ и синъ му Гавриилъ-Романъ се ранили и на-съ малко шѣли да паднатъ въ ръцѣти на византийцити. Тии се скрили помежду лѣшове ти, та послѣ побѣгнали въ тъмнината съ останалата войска, и си отишли въ Охрида прѣзъ планина Пиндъ. Уранъ освободилъ грѣцкити робие, съблѣклъ лѣшове ти на убитити българе, обралъ станътъ имъ, и съ голѣмъ обиръ си отишълъ въ Солунъ.

Въ 999 год. и самъ византийският царъ отишълъ възъ България. Той най-напрѣдъ отишълъ въ Пловдивъ и оттамъ се упѣтилъ камъ Сръдецъ; нъ безъ да доближи градътъ, благодарилъ се само съ признание то на околнити твърдини и се върналъ въ Мосинополъ (въ южна Тракия) да се приготви изново на война.

Въ 1000 г. Василий пратилъ силна войска прѣзъ источна Стара-Планина, по пътътъ, прѣзъ който Цимисхий водилъ византийцити толкова пъти. Войводити Василиеве призели съ прѣдателство Голѣмий Прѣславъ, Плисковъ и Малкий Прѣславъ, и се върнали назадъ побѣдителе. Въ тия градове византийцити оставили своя войска.

На другата година (1001) самъ византийският царъ повелъ войска въ насрешната страна, на югъ, прѣзъ Солунъ. Царъ Самуилъ му не излѣзълъ насрешта: не се знае, какво го въспирало. Василий ударилъ на българекити градове въ южна Македония и зелъ да сполучва: Бера му се прѣдала отъ българският управникъ Драгомира, когото Василий направилъ проконсулъ